

DE STEM

VAN MANNENKOOR LAMBARDI

Kwartaal clubblad Jaargang 26 nr 3

Inhoudsopgave

- 2 De voorzitter
- 4 Proefrepetities
- 5 The making of...
- 6 Drakenbootfestival
- 8 Muzikale ontmoetingen
- 10 Fietstocht en de dahliatuin
- 11 In memoriam Tinie v Lieshout
- 12 Sir Jenkins

- 16 The Armed Man ontmoert...
- 19 ...Ook in Geleen
- 20 Afscheid Nadia Loenders
- 22 Een onmogelijke droom
- 23 Mijn naam is Peter
- 27 Zingen is ook een sport

De agenda	14
Contact gegevens	15
Club van 50 / Sponsors	24
Commissies/taakverdeling	26
Colofon	28

Herfst 2019

DE VOORZITTER

Beste Lambardisten,

Met twee prachtige concerten van “The Armed Man” in het Muziekgebouw in Eindhoven en De Hanenhof in Geleen is helaas een einde gekomen aan een prachtige muzikale reis, gedurende drie jaar, die we met Nadia, onze eerste vrouwelijke dirigent, hebben mogen maken. Onze gemeenschappelijke gevoelens hebben we tijdens het afscheid op 23 september met Nadia kunnen delen:

“Lieve Nadia,

In 2016 is Lambardi, samen met jou, aan een enerverende muzikale reis begonnen.

Het is een reis geworden met prachtige en ontroerende momenten en vele muzikale hoogtepunten.

“Staat u allen recht” en jouw onnavolgbare dynamiek en humor deed wonderen met het koor.

Je wist de “ziel van het muziekstuk” met prachtige metaforen en sfeerbeelden op het koor over te brengen.

Je hebt “vernieuwing” aangedurfd door het koor “zesstemmig” en “uit het hoofd” te laten zingen, helemaal passend in jouw “grensverleggende” levensmissie.

Aandacht voor zangkwaliteit ging samen met zangplezier, waardoor de repetities een muzikale belevenis werden.

Velen van ons hebben hun stem “herontdekt”.

“Discipline” werd een feest, zelfs om acht uur s’ochtends in de catacomben van een Duits hotel in Lindenhofhausen.

Prachtige concerten hebben we onder jouw bezielende leiding mogen geven, waarbij de uitbundige reacties van het publiek niets aan de verbeelding overlieten.

Voor het bestuur en de muziekcommissie was je een ware artistieke leider, een dirigent met passie en bovenal een plezierige vrouw om mee samen te werken.

Een vrouw die wist wat ze wilde.

We zochten een “bevlogen en inspirerende” koordirigent.

We kregen veel meer.

Groot was de schok dan ook toen je besloot om ons te verlaten.
Maar wel met veel waardering voor het feit dat je het tijd vond om er
meer voor je moeder te zijn.
Alle koorleden van het Mannenkoor Lambardi zijn trots op je.”
De afgelopen periode heeft ons echter ook veel nieuwe energie gebracht
voor de toekomst.
Een toekomst met ongetwijfeld ook weer vele nieuwe muzikale avontu-
ren en mogelijkheden.
Dat vereist een waardige opvolger en gelukkig hebben we die inmiddels
gevonden.

Vanaf 7 oktober gaan we verder onder de artistieke leiding van onze
nieuwe dirigent: Jules Luesink.
Jules, van harte welkom bij ons Mannekoor Lambardi en veel succes
met deze nieuwe en prachtige uitdaging.

Meint Veninga.

PROEF-REPETITIES

In het kader van de zoektocht naar een waardige opvolging van Nadia vonden voor de zomerstop drie proefdirecties plaats. Het werd een titanenstrijd. Aan de profielschets voldeden ze alle drie. Het werd de selectiecommissie erg moeilijk gemaakt. Voor de koorzangers waren het erg leerzame momenten.

Drie nieuwe werken werden ter hand genomen, die we na zo'n drie kwartier vierstemmig zongen. Het waren een barbershopsong *My Evaline*, een koor uit de opera *L'Italiana in Algeri* van Rossini: *Viva, Viva Mustafa* en het 'bijna' onvolprezen Brabants volkslied *Brabant* van Guus Meeuwis. Ook werden twee reeds gekende werken doorgenomen *The Sound of Silence* van Simon & Garfunkel en *The Awakening* van Martin. Dit voor de dirigent om vertrouwd te geraken met onze koorklank en voor de musicus dé gelegenheid om er een persoonlijke 'touch' aan te geven.

Het koor werd tot driemaal toe verrast door deze professionele muzikanten, die ieder op hun eigen manier met geduld en humor en met verfijnde didactische trucs ons lieten zingen. Ook het inzingen als 'warming up' werd op drie verschillende manieren gedaan, met de nadruk op articulatie, nuancering, zuiverheid van toon, zangstijl en koorklank. Ware zangpedagogen zijn ze te noemen. De afgelopen drie jaar waren we al gewend aan deze zaken, waaraan Nadia tussen "het knabbelen aan noten en het noten kraken" veel aandacht besteedde. Om op datzelfde niveau te blijven is een hele opgave. Deze drie verschillende dirigenten gaven er blijk van dit aan te kunnen.

Immers de musicus bespeelt in dit geval als dirigent het meest oorspronkelijke muziekinstrument van de mens: de stembanden en het optimaal benutten van zijn resonerende ruimten. Het toont aan dat er meer nodig is dan het zwaaien van de handen of de baton. Duidelijk werd dat dirigeren van een koor een ultieme vorm van musiceren is.

De zangers lieten zich ook niet onbetuigd en stelden zich nieuws- en leergierig op met telkenmale een hoge opkomst. De proefdirecties vonden steeds plaats om 19.00 uur om na de pauze verder te werken aan ons concertprogramma: *The Armed Man*.

awe

THE MAKING OF....

Tijdens de wekelijkse repetitie op 27 mei waren de heren van Synoidos te gast in West-Ende om met ons te werken aan The Armed Man. Hun aanwezigheid achterin de zaal was haast onopgemerkt gebleven als de voorzitter ze niet had verwelkomd. De heren tenoren en baritons hadden hun partijen op eenzelfde manier eigen gemaakt met uiteraard de hulp van Nadia. Ze gingen volledig op in de sound van Lambardi.

Maandag 17 juni was het dringen in de beperkte repetitieruimte van de Da Vinci-zaal. Flink wat meer stoelen stonden gereed. De luchtbehandeling een tandje hoger. De dames van Sirena waren in groten getale te gast om de Jenkins puzzel verder uit te leggen. De dames waren hier wel nadrukkelijk aanwezig omdat geoefend werd op de aansluitingen van de verschillende stempartijen.

Op donderdag 27 juni togen Lambardisten op hun beurt naar Eindhoven om opnieuw te werken aan The Armed Man. De Ontmoetingskerk had genoeg ruimte voor Sirena en voor ons. Met veel concentratie en werkdrijf werd het gehele werk doorgenomen, onder de bezielende leiding van Jos Simons, en de nodige aanwijzingen (en solo's) van Nadia. Aan de piano René die in zijn eentje op zijn onnavolgbare wijze de complete Harmonie St Cecilia uit Grevenbicht verving...

De Ontmoetingskerk was op 5 september nog meer gevuld, omdat ook Synoidos aansloot: voor het eerst een repetitie met alle zangers! Ook nu weer o.l.v. Jos en Nadia en René achter de piano.

Op vrijdag 5 juli werd (vrijblijvend) gelegenheid geboden om deel te nemen aan de repetitie met het Harmonieorkest in het pittoreske dorp Grevenbicht, zodat wij alvast konden wennen aan de klanken van het orkest. Circa 30 koorleden meldden zich om carpoolend zuidwaarts te rijden. De repetitieruimte van Ons Hoes liep rond 19:45 uur vol op deze zomerse avond. Klokslag 20:00 uur vergat de orkestdirectie even dat de stembanden een warming up nodig hadden. Uiteraard greep Nadia in.

Na flink oefenen mochten we om 22.30 met rode oortjes moe en voldaan huiswaarts keren.

Tot slot werden twee generales gehouden, op 8 september in Grevenbicht, en op 21 september in Helmond, waar we te gast waren in het Phileutoniagebouw en orkestleden gebruik mochten maken van het Phileutonia slagwerk (hulde!).

Wat het resultaat ook zou worden (en dat lees je verderop): we waren erop voorbereid !!

hbe/awe

DRAKENBOOTFESTIVAL

Voor de vierde keer is Lambardi weer present op het Drakenbootfestival. Zeventien stoere mannen staan zondagmiddag 16 juni rond 13 uur te popelen om te laten zien dat de deelname tijdens de vorige edities voldoende ervaring en inzicht hadden opgeleverd. Het programma ziet er gunstig uit en weer wordt gedacht door de voorrondes te komen en Lambardi eens en voorgoed in de annalen van dit fantastisch evenement te kunnen bijschrijven.

Mooier gezegd dan gedaan. We hebben de boot vol met 17 peddelaars, helaas meldt onze 'zwaarste man' zich af omdat hij een week voorafgaand aan dit festival een ongelukkige val maakte en het stuitje van zijn zitvlak protesteerde om te gaan zitten. Helaas geen reserve en moeten we, zoals elk jaar overigens, weer een beroep doen op onze voorzitter. Hij loopt welis-

waar met een Raboshirt rond als lid van de organisatie, maar binnen enkele minuten staat er een jong ventje dat zich omkleedt en mee gaat peddelen. Elke route een nieuw gezicht maar de boot zit lekker vol. Een nieuwe trommelaar op de kruk die gezien zijn muzikale achtergrond bij Phileutonia precies de maat kan aangegeven om het juiste ritme en de juiste snelheid te krijgen. Ook onze stuurman, die uitstekende instructies gaf hoe men de peddel hanteert en hoe diep deze in het water moet gaan om je tegenstander de rug van de stuurman te kunnen laten zien.

Om kwart voor één wordt Lambardi en de eerste tegenstander, Primos Primas, bij de boot verwacht. We krijgen instructies van de stuurman en peddelen rustig naar de start. Daar staan we dan, toch een beetje zenuwachtig, hoe zal het gaan. Even kijken we nog naar de tegenstander: wat een jonge smoeltjes. Moet je ons zien denk ik bij mezelf. Grijs en kaal en een totale leeftijd van 1091 jaar en dan.... READY! PANG! Daar gaan we. Het gaat goed, we blijven gelijk, raken wat achter en lopen weer in en toch weer net niet gewonnen. We zijn tevreden en krijgen warempel complimenten. Trots loopt ons team naar binnen en de eerste glazen Bavaria worden besteld. Tevreden? Ja geen commentaar.

Nu twee uur wachten, er is voldoende te doen. Alles is gestationeerd rondom het kanaal omdat op het gazon bij het Havenplein de eerste werkzaamheden voor een nieuw bouwwerk zijn begonnen. De huidige opzet krijgt veel aandacht, toeschouwers kunnen rondlopen, kunnen gaan zitten voor een drankje of wat nuttigen en kunnen ook de Drakenboten voorbij zien komen. De reacties zijn positief.

Dan de oproep “Lambardi en ‘Kies wijs, Kies Deltawijs’ gereed maken voor de tweede race”; het is bijna 15:15 uur. Vol goede moed stappen 17 Lambardisten in hun boot. Hè, een nieuw gezicht, wie ben jij? Ik vervang de vorige invaller, Meint had zijn taak weer zorgvuldig afgewerkt. Langzaam met de instructies van de stuurman nog vers in het hoofd, peddelen 16 Lambardisten naar de start. Even onderling een aanmoedigen en daar klinkt weer READY! PANG! Het gaat minder goed, het tempo ligt te laag en af en toe wat slordig. Dit wordt geen goede tijd waarmee we zakken op de ranglijst. De achterstand is te groot en we kunnen helaas onze eerste rit niet evenaren. Jammer. Maar onze gedachten gaan al vooruit naar de laatste tegenstanders, die zijn meer van ons formaat denken we: de familie Swinkels en de Keiebijters. Drie boten met roeiers die in hun vrije tijd of na hun optredens graag een Bavaria naar binnen slokken...

Kwart voor zes de derde en laatste wedstrijd. Half zes: we missen Kees Vleer, nergens te zien. Hij wordt via de reporters, die de Drakenbootraces verslaan, omgeroepen en juist op tijd zit hij op zijn vaste plek in de boot. Daar staat het trio dat tegen elkaar gaat roeien. Een Lambardist is altijd positief, nu ook weer de laatste aanmoedigingen, dit wordt het mannen, die gaan we winnen. READY! PANG! Hè, mannen het lijkt wel dat zij eerder weggingen dan wij? Nee hoor! We hebben geen vaart, ongelijk, slordig. Je wordt kletsnat omdat de peddels teveel water schep- pen. Weer niet gelukt maar dat lag echt aan onszelf. Door de reporters werd Kees Vleer nog over het water toegesproken dat ook zonder hem, Lambardi in deze laatste race geen meter verder was opgeschoten.

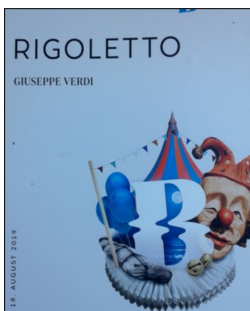
Het was gedaan, omkleden en napraten in het horecaonderkomen, over en waarom de vierde keer weer niet heeft gebracht wat er vooraf van werd verwacht. Van de 38 deelnemende teams eindigt Mannenkoor Lambardi op plaats 32, niet slecht als je het vergelijkt met de haardos- sen en jonge gezichten: wat een verschil in de gemiddelde leeftijd!! Misschien denken ze wat een leuk stel zangers, daar wil ik wel lid van worden, wie weet. Onder genot van een lekker glas Bavaria leggen onze mannen zich neer bij dit resultaat. Het was mooi en gezellig, dankzij de goede organisatie waarin onze voorzitter ook zijn aandeel weer heeft bewezen. Daarvoor dank namens alle peddelaars van Lambardi.

Wim van Hoof

MUZIKALE ONTMOETINGEN TIJDENS VAKANTIE

Vanuit het Oostenrijkse Vorarlgebergte streken we voor een dagbezoekje neer in Bregenz aan het Bodensee. We vielen met de neus in de boter. Het weer was mooi na een stormachtige nacht.

Als bij toeval liepen we tegen de tribunes aan die aan de rand van het meer waren gebouwd voor de *Bregenzer Festspiele*. Het toneel stond imponerend in het meer met een enorm clownshoofd en een met helium gevulde luchtballon, het decor voor de opvoering van Verdi's opera Rigoletto. Overal hingen posters die de opera aankondigden, kaarten te verkrijgen rond ca. 100 euro. Er was plaats voor 7000 bezoekers en dat gedurende 4 weken in juli en augustus. In juni waren de meeste plaatsen al vergeven. Een lucratieve business dus.

Op het toneel heerste grote bedrijvigheid. Het grote hoofd draaide alle kanten op, sperde mond en ogen open waar zangers in bleken te kunnen staan. De sopraan die voor Gilda speelde zong de juwelenaria vanuit het mandje onder de luchtballon die enorm bleek te kunnen opstijgen. Bregenz staat bekend om zijn vaak spectaculaire ensceneringen, gebruik makend van het water waar tijdens de uitvoeringen zo nu en dan wat zangers inkukelen. Het publiek wil worden vermaakt en is daar enthousiast over. Ik zag de uitvoering onlangs op de Duitse tv (nu ook op YouTube bereikbaar) en vond het soms maar een potsierlijke vertoning: hofnar Rigoletto als circusclown met een ballonnetje in de hand. De regisseur laat het hele stuk afspelen in een circus. Je moet van dit soort interpretaties houden.

De zogenaamde *Seebühne* is overigens slechts één van de vele speellocaties. Elders vinden uitvoeringen plaats van vaak minder bekende opera's en hedendaags werk.

Om een idee te geven van de omvang van de *Bregenzer Festspiele* die dit jaar voor de 74e keer plaatsvinden: in 2018 bezochten ca. 270.000 mensen het festival in slechts 5 weken. De opera *Carmen* van Bizet trok zelfs 400.000 bezoekers in 2 jaren (2017 en 2018).

Daar kan Lambardi nog een puntje aan zuigen.

Na lange tijd het gedoe op het toneel te hebben gadegeslagen liepen we richting *Altstadt*, een heuvel op. Een fraaie wandeling die op het hoogste punt uitkwam bij een zeer mooie barokkerk: de *Sankt Gallus*. Er viel me een ingemetselde steen aan de buitenzijde van de kerk op:

- Dem Komponisten und Kirchenmusiker
- Prof. Odo Polzer 1895 – 1952
- Regens Chor und Organist der Stadtpfarkirche

Deze musicus is me totaal onbekend. Ik ken wel Heinz Polzer, alias drs. P., schrijver van “heen en weer, heen en weer”, “Troika hier, troika daar”, “knolraap en lof, schorseneren en prei”, maar geen Odo Polzer. Omdat volgens mij van weinig kerkmusici een gedenksteen in de kerkmuur te vinden is, was mijn nieuwsgierigheid gewekt. Aan het googelen dus met als onderzoeksvraag: “*Who the hell is Odo Polzer*”?

Odo is telg uit een muzikale familie. Vader Julius was dirigent, kerkmusicus en componist en gaf zoon Odo zijn eerste muziekonderricht in viool, piano en orgel. Odo was koorknaap in de dom van Linz. Van 1920 – 1925 studeerde hij muziek aan de muziekacademie van Wenen.

Hij werd kerkkoördinant, organist en directeur van een muziekschool. In Bregenz richtte hij de Vorarlber Oratoriumvereniging op. Zijn werken werden in Oostenrijk, Duitsland en Italië verspreid. In 1948 ontving hij de Prof.-titel.

Hij componeerde een opera, operette, 4 passies, 8 missen, motetten, koormuziek, kerstspelen, orgelwerken en liederen. Zijn zoon Elgar Odo is muzikaal in de voetsporen van zijn vader getreden.

Waar een wandelingetje in vakantietijd al niet goed voor is. Jodelmuziek noch Lederhose ben ik tegengekomen. Maar wel good old Verdi. En voortaan is ook Prof. Odo Polzer niet een geheel onbekende.

Frans Martens

FIETSTOCHT EN DE DAHLIATUIN

Op de laatste dag van de vakantie, 18 augustus, de jaarlijkse fietstocht. Vooraf had Mario vd Heuvel een tocht uitgezet. Een mooie rit waar volop te genieten viel. Piet Cornelissen had de Dahliatuin Helmond-West als locatie gekozen, waar wij gastvrij werden ontvangen. Een prachtige tuin vol met dahlia's in verschillende soorten, kleuren en formaten.

Zondag 18 augustus ontwaakten de deelnemers, keken naar buiten en zagen dat het regende. De buienradar werd geraadpleegd; na 13:00 uur zou het droog worden. De deelnemers werden snel via mail geïnformeerd dat de start met één uur werd vertraagd. En inderdaad men vertrok droog. Vanuit de poort van de Dahliatuin ging het meteen rechtsaf, langs de Zuid-Willemsvaart, richting Aarle-Rixtel. Bij het Verliefd Laantje oversteken, links De Warande richting Stiphout, Gerwen, Nuenen. Bij de Collse Watermolen werden de deelnemers verrast met vragen die de deelnemers nogal wat hoofdbreken gingen opleveren. Na een versnapering stapten de deelnemers weer op om de rit te vervolgen. Waar bleven Jo Sneijders en Jac Klumpers? Na een telefoontje bleek dat ze wel bij 'n watermolen waren beland, echter bij de verkeerde: de Opwettense.... Helaas heeft de organisatie ze niet meer op het goede pad gekregen.

Via een mooie rit langs het Eindhovens kanaal, golfbaan De Gulbergen, Mierlo en Brandevoort kwamen de eerste deelnemers aan bij de bloemrijke tuin. De laatsten arriveerden rond vier uur. Iedereen kon terecht op het zonnige terras, speciaal voor deze fietstocht ingericht, inclusief bar en BBQ. Men kon er van een lekkere kop tomatensoep genieten. De worst en de hamburger lagen te sputteren op het vuur en de broodjes werden aangereikt. Dat wilde er wel in samen met een lekker glas bier, wijn of fris.

Piet controleerde ondertussen de antwoorden van de quiz en Wijnand van de Berg gaf een interessante uitleg over het ontstaan van de tuin, de omgang met de knollen en de bloemen. Piet was klaar, de uitslag bekend. Winnaar van deze tocht werd Leo Derks, die de Fietstrofee overigens voor de tweede keer won. Bart Geerdink werd tweede en Jan Dijkstra bloem derde. Na de prijsuitreiking en nog een nadrukkelijk dankwoord aan de organisatie voor deze schitterende dag was het nog even goed toeven.

Namens de feestcommissie,

Piet Cornelissen, Mario van de Heuvel, Theo van Harsel, Wim van Hoof

IN MEMORIAM TINIE VAN LIESHOUT

Er is een band die de dood niet kan verbreken, “Liefde en herinnering leven altijd voort” En zo’n “band” was er tussen Tinie en Lambardi. Een “band” die 50 jaar geleden ontstond toen Tinie zich aanmeldde als lid van onze vereniging en ons koor. Een “band” die Tinie’s lust en z’n leven zou worden. geen enkele repetitie werd gemist, twee keer in de week, op maandagavond bij Lambardi en donderdagochtend bij Camillo.

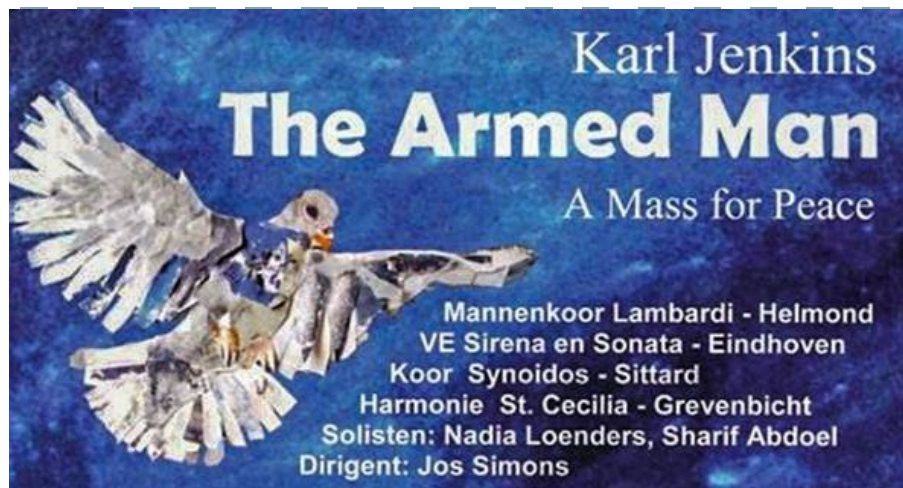
Behalve dat Tinie prachtig kon zingen als 1^e tenor, was hij ook op andere terreinen zeer betrokken. Van 1992 tot 2004 maakte Tinie deel uit van het bestuur. Hij was verantwoordelijk voor de donateurs-administratie, ook was hij zeer actief betrokken bij de toen zeer succesvolle actie “overschotje” In die bestuursjaren werd het 40-jarig en 50-jarig jubileum van Lambardi gevierd. Hij was ook medeoprichter van de Spaarkas. Hij vond dat iedereen mee moest kunnen gaan op koorreis en bleef zich daar tot eind 2018 voor inzetten.

Hij ging ook zelf heel graag mee op koorreis, voor het laatst nog in 2017, naar het Internationale Koorfestival in Lindenhofhausen. Wel heeft hij toen getwijfeld of hij wel mee kon. Door aanmoediging van Truus en enkele andere “oudere” leden besloot hij uiteindelijk om toch mee te gaan. Hij heeft er geen spijt van gehad. Hij vond het wel jammer dat hij op de eerste avond even was gaan liggen en in slaap was gevallen, waardoor hij een gezellige avond met prachtige optredens van Loek en Berry had gemist. Tijdens de reis moest hij even uitrusten van een lange wandeling onder de hete zon, omdat de bus niet kon komen waar wij moesten zijn. Toen ik hem vroeg hoe het met hem ging, sprak hij de woorden: “’t is prachtig” Niet wat is het heet, of wat hebben we lang moeten lopen, maar “het is prachtig”. Dat was Tinie ten voeten uit. Hij had het voor geen goud willen missen zei hij later.

In november vorig jaar gaf Tinie aan dat hij zou stoppen bij Lambardi. Elke maandagavond, in het donker door regen, kou en wind naar de repetitie in West-Ende werd hem teveel. Zo zei het niet precies, toen ik hem vroeg of hij het wel zeker wist. Z’n vrouw maakte zich zorgen, vertelde hij. Wel bleef hij tot het einde toe actief bij Camillo.

Tinie overleed op 26 juli.

Uit de tekst van voorzitter Meint Veninga uitgesproken op 1 augustus 2019 tijdens de uitvaartdienst in crematorium Berkendonk. Camillo luisterde de dienst op met enkele werken.

■ Aarle-Rixtelseweg 107

■ 5707 GK Helmond

■ Tel. 0492-792444

De Schevelingse
in-Loop

Tapperij - Restaurant

■ Het Schevelingetjes menu, een bourgondisch avondvullend concept. Stel zelf uw 5, 6 of 7-gangenmenu samen misschien nog een gangetje geen probleem en dit alles voor een vast bedrag

■ Gewoon even een hapje eten, dit kan van onze a al carte kaart

■ Een feest, geen probleem informeer naar de mogelijkheden

www.schevelingen.nl

SIR JENKINS

“Hij had het niet van een vreemde”, zegt men wel eens. Jenkins' vader was muziekleraar, organist en dirigent. Karl Jenkins werd de hoboïst van het National Youth Orchestra of Wales. Hij studeerde aan de universiteit van Cardiff en de Royal Academie in Londen.

Jenkins werd in eerste instantie beroemd als jazz- en rockmuzikant. Hij speelde samen jazzmuziek met Graham Collier en werd later mede-oprichter van Nucleus, een baanbrekende jazzband die de prestigieuze eerste prijs op het Montreux Jazz Festival won. Tussen 1972 en 1984 speelde Jenkins toetsen en rietblazers in de band Soft Machine. Het eerste album dat hij met deze band maakte, *Six* was direct een succes, en dat album zorgde ervoor dat de band in 1973 de *Melody Maker British Jazz Album of the Year Award* in ontvangst mocht nemen. Bovendien won Jenkins in 1974 de *Melody Maker-award*.

Na de opsplitsing van Soft Machine richtte Karl Jenkins zich samen met Mike Ratledge vooral op het componeren van reclamemuziek. Een van zijn bekendste werken is het klassieke thema voor een reclamecampagne van De Beers (diamantbedrijf). Dat thema werd in 1996 de titeltrack van Jenkins' gevarieerde *Diamond Music*-project. Ook de filmmuziek van *Avatar* is van zijn hand. Tegenwoordig is hij samen met zijn zoon, Jody actief in de reclame. Ze hebben onder andere de muziek geschreven voor Mc Donald's en BMW.

Karl Jenkins heeft een aantal eigen bedrijven, waaronder het productiebedrijf *Mustache* (een verwijzing naar zijn snor).

In 1995 begon Jenkins aan zijn crossover-project *Adiemus, Songs of Sanctuary*, dat gebaseerd is op klassieke muziek met diverse stijlen. Zo zijn er invloeden van jazz, van klezmer (Joods) en Azan (Islam). Inmiddels zijn er binnen dat project zeven albums verschenen. Vele nummers zijn in een verzonden taal met harmonieuze klanken en een bijzonder ritme, bijvoorbeeld het *Cantilena* (in ons repertoire: J16).

Ook vele religieuze werken zijn van zijn hand, zoals het *Ave Verum*.

Het kon niet uitblijven: in 2015 werd hij verheven in de adelstand, naast enkele andere titels die hij eerder al had verworven.

Sir Karl Jenkins dus.

Bron: Wikipedia/awe

DE AGENDA

Zondag 6 oktober 15:00 u
Camillo neemt deel aan het
Najaarsconcert van de
De Klokkengieters
Aarle-Rixtel

Zondag 20 oktober 10:00 u
H.Mis met **Camillo** in de **Elkerliek kapel**

Zaterdag 9 november 17:00 u
Jaarfeest

Zaterdag 7 december
Jeu de Boules

Woensdag 25 december 10:00 u
Kerst-mis met **Camillo** in de **Elkerliek kapel**

Dinsdag 31 december 17:00 u
Oudjaars-mis
Lambardi in de **Jozefkerk**

Zondag 5 januari 13:00 u
Nieuwjaarsreceptie

CONTACTGEGEVENS

<i>Afwezigheid melden bij</i>		
1 ^e Tenoren	Cees v.d. Jagt	0492-548052
2 ^e Tenoren	Thieu van Aken	040- 2435720/06-43000499
Baritons	Lambert v.d. Reek	0492-546243
Bassen	Jo Sneijders	0492-543850
<i>Voor boekingen gelegenheidskoor Camillo</i>		
fritsvanbussel@chello.nl		0492-547426
Secretariaat	Peter van Bokhoven	0492-511064
secretaris@mannenkoorlambardi.nl		
Penningmeester	Bogdan Kostro	06-11357644
Rabo bankrekening		NL44 RABO 0174939442
Dirigent	Jules Luesink	
Dirigent/Camillo	Ine Noijen	
Vaste pianist	René van de Laar	
www.mannenkoorlambardi.nl		

Elke nabestaande krijgt een eigen sleutel van ons 24-uurs mortuarium, zo kunt u dag en nacht ongecontroleerd naar uw dierbare.

Uitvaart Spierings 0492 525 000 dag en nacht bereikbaar

THE ARMED MAN ONTROERT...

Na anderhalf jaar van muzikaal kneden en boetseren door Nadia konden wij de vruchten van onze inspanningen oogsten.

Afwijkend van andere concerten hadden wij een duidelijke boodschap: *strijd, zet u in voor vrede en gerechtigheid. Eer, dank de mannen die hiervoor gesneuveld zijn.*

Het voorprogramma, waarin wij met veel overgave zongen, was een goede inleiding op het komende. Met een donderend *Awake* wekten wij grote verwachtingen.

Tijdens de *Mass for Peace* leidde dirigent Jos Simons ons vertrouwen-wekkend en kundig door momenten van verstillings en uitbarstingen van emoties. Het werk is duidelijk religieus geïnspireerd. Het smekende in de gebeden, b.v. van het *Kyrie* en het *Agnus Dei* werd door ons een echt gebed.

De samenwerking met de koren Sirena, Sonata en Synoidos, ondersteund door een prachtig spelend orkest St.Cecilia was hartverwarmend en maakte iets groots mogelijk.

Het is ondoenlijk alle emotionele momenten in de Mis te beschrijven. *Blessed* (gezegend) degene die sterft voor de vrijheid, voor het vaderland, trof mij. *Agnus Dei*, na al de verschrikkingen van de oorlog, eveneens. Het troostende van het *Benedictus* werkte als een verlichting, prachtig ondersteund door de verschillende blaasinstrumenten.

Aangrijpend vond ik het door Nadia tot leven gewekte *Now the guns have stopped*. Ik zag in mijn gedachten de graven op het kerkhof in Oosterbeek van jongens van 19 en 20 jaar en de neerstortende vliegtuigen uit mijn jeugd in Arnhem.

Prachtig zoals tekst, muziek en beeld tot een eenheid samensmolten. De opgewekte gevoelens maakten het me bijna onmogelijk tot zingen te komen.

In *Better is Peace*, begeleid en aangevuurd door het luiden van de klokken klonk met *Ring ring* de oproep voor een wereld zonder machtswelust en hebzucht. Met de daaropvolgende oproep voor vrede, gerechtigheid en voorspoed voor allen konden we met al het volume waarover wij beschikten en een donderend orkest tot een grote climax komen, een bevrijdende uitbarsting.

Prachtig de verstilde overgang naar *God shall wipe away all tears, Praise the Lord* uit openbaring 21 waarop de Mis duidelijk geïnspireerd was. Ik zag een nieuwe wereld en een nieuwe aarde, Gods woonplaats onder de mensen. Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen en er zal geen dood meer zijn.

De toehoorders, tot het uiterste bewogen, beloonden ons met een daverend applaus. Een onvergetelijk concert, en een prachtige bekroning van Nadia's dirigentschap bij ons.

Theo Talsma, T1

VDAL
MANNENMODE

10%*
KASSA KORTING
OP VERTOON
VAN DEZE
ADVERTENTIE

*éénmaal per klant over
het totale bonbedrag,
alleen op kleding.

TIP:

maak een foto van
de advertentie
met je
telefoon!

Van Dal Mannenmode Helmond
info en openingstijden | www.vdal.nl

...OOK IN GELEEN

Na aankomst in de Hanenhof in Geleen moesten we meteen aan de slag met de balansrepetitie.

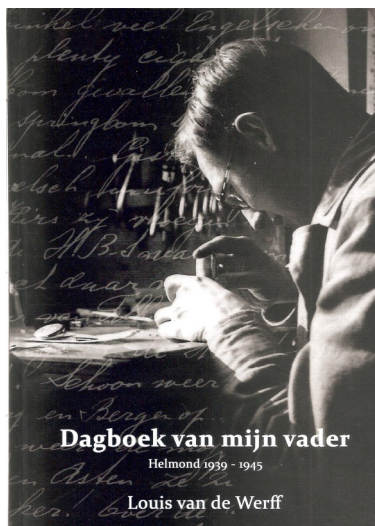
Het ging moeizaam en Jos, de dirigent, was licht geïrriteerd: de opstelling deugde niet! Na enig schuiven werd het beter en Jos waarschuwde ons het straks niet te gemakkelijk op te nemen. Pas om 16.30 u gingen we na het voorprogramma van Synoidos en harmonie St. Cecilia en een pauze voor het publiek echt aan de slag. Om mezelf scherp te houden heb ik het volgende gedaan:

In het *Dagboek van mijn vader* is een interessante verhaallijn te volgen.

In mei 1940 komen de Duitsers binnen marcheren. Alles “marcheert” in de eerste maanden prima in Helmond, net als in *The Armed Man*. Maar daar komt snel verandering in als er meer regels komen, de Duitsers worden Moffen en men begint te bidden net als in *Call to Prayers* en het Kyrië. Men wil in Helmond van die Moffen af: *Save me from bloody men*. Alles wordt grimmiger. “Arbeitseinsatz”, arrestaties, razzia’s, nepnieuws enz. Moffen worden rotmoffen. Het verzet neemt toe en ik denk aan *Charge*. De rotmoffen veranderen voor m’n vader in “verrekte rotmoffen”, daarbij denk ik aan *Angry Flames* en *Torches*. De verrekte rotmoffen vertrekken met man en macht (komt er vrede?...*Agnus Dei*) en de Britten overspoelen Helmond, *Now the guns have stopped*, God zij dank: *Benedictus*. De rust keert terug in Helmond en er is vrede: *Better is Peace*.

Als ik *The Armed Man* sta te zingen denk ik aan deze verhaallijn en verdink in het stuk.

Volgens mij hebben we ondanks de moeilijke akoestiek een mooie uitvoering gegeven, waar we met trots op terug mogen kijken.

Louis van de Werff, Bas 2.

AFSCHEID NADIA LOENDERS

Op maandagavond 23 september, de “day after”, werd de repetitie geopend door onze voorzitter Meint, die beide dirigenten Jos en Nadia, alle koorleden en in het bijzonder de organisatie bedankte voor alle inspanningen, die geleid hebben tot de zeer succesvolle uitvoering van The Armed Man in het Muziekgebouw Eindhoven.

Na het nodige applaus, even nagenieten dus, zette Jos ons onmiddellijk weer aan het werk om ook voor het concert in Geleen goed voorbereid te zijn. Enkele kwetsbare passages en inzetten werden doorgenomen, vooral ook omdat in Geleen sprake zal zijn van een geheel andere akoestiek. De boodschap was duidelijk: we zullen daar echt “aan de bak” moeten.

Rond 21 uur nodigde de voorzitter Nadia uit om plaats te nemen in een speciaal daartoe klaarstaande zetel. Het vertrouwde *Staat U Allen Recht* werd vanaf dat moment het *Nadia Zit U Stil*. Vervolgens blikte Meint terug met een opsomming van haar vele verdiensten voor het koor. In die (te) korte tijd van 3 jaar is ze in staat gebleken het koor naar een hoger niveau te tillen. Niet alleen muzikaal, maar ook qua discipline. Dat laatste werd geïllustreerd met het feit dat het koor in het hotel in Lindenhofshausen in alle vroegte vóór de uitvoering nog een flinke repetitie zonder morren doorstond...

Loek zong daarop zijn gevoelige *Ode aan Nadia* en Rob en Bogdan vertolkten indrukwekkend het *Ave Verum* van Jenkins.

Na deze mooie liederen sprak Jan zijn waardering uit voor de samenwerking in de muziekcommissie. Hij vatte dat samen in twee woorden: “elegante dominantie”, en onderstreepte die “lofzang” met bloemen voor Nadia en een wijntje voor Jos; dat laatste vooral als dank voor het (vermoedelijk regelmatig) in goede banen moeten leiden van Nadia’s energie (en wellicht soms frustratie) na thuiskomst van de repetitie....

Na een stemmig gedicht van Theo, onze “dichter der Lambardisten”, werd door Meint een tastbaar getuigschrift/souvenir overhandigd. Het betrof een omslag voor een fotoboek waarin koorleden gevraagd is in twee zinnen hun beleving weer te geven; het boek zal worden gevuld met foto’s van hoogtepunten én de The Armed Man concerten in Eindhoven en Geleen.

Het samenzijn in de repetitieruimte werd afgesloten met *Let it be me* voorzien van een aangepaste tekst door Loek, toegesneden op Nadia’s moeilijke maar moedige besluit om de muzikale reis met ons vroegtijdig te gaan beëindigen. Frans dirigeerde het met verve en René was aanwezig om deze “schone klanken” te begeleiden.

Ten slotte klonk: “de bar is open!” Tijdens dit informele samenzijn kon nog wat worden nagepraat om vervolgens Nadia persoonlijk de hand te schudden en te danken. Onder aanvoering van Frans werden er enkele toegelieden gezongen. Opnieuw een ode aan Nadia, of, citerend uit de tekst van Loek: “Jou mee te maken was één groot feest”. awe/hbe

EEN ONMOGELIJKE DROOM

Uit de musical de Man van La Mancha het lied *The impossible dream*. Deze musical uit 1965 is gebaseerd op het werk van Cervante's Don Quichotte. De liedjes in deze musical zijn geschreven door Joe Darion en voor de muziek tekende Mitch Leigh. In 1968 is voor 't eerst een Nederlandse versie uitgevoerd. We kennen de hoof-

drolspelers nog: Guus Hermus, Carry Tefsen en Lex Goudsmit!

Tijdens de repetities voor *A Mass of peace* is deze *Impossible Dream* enkele keren aan bod geweest. Enerzijds bedoeld als afwisseling, maar anderzijds als "een vervolg op". Je zou het namelijk kunnen zien als een metafoor na de huidige politieke situatie: na de onmogelijke droom van nooit meer oorlog in Jenkins *The Armed Man*, de onmogelijke droom van onderlinge solidariteit.

We kennen immers het verhaal van Don Quichotte! De ridder die streed tegen onrecht, willekeur en machtsmisbruik! Hieronder de vertaling en een hedendaags beeldverhaal met deze dappere strijder, Don Quichotte.

*De onmogelijke droom te dromen,
Tegen de onoverwinnelijke vijand te vechten,
Het ondraaglijke verdriet te dragen,
Te rennen waar de dapperen niet heen durven te gaan.*

*Te herstellen wat onherstelbaar is,
Puur en onbaatzuchtig lief te hebben,
Te proberen, ook al zijn je armen te moe, om
De onbereikbare ster te bereiken.*

*Dit is mijn zoektocht,
Die ster te volgen,
Het maakt niet uit hoe hopeloos,
Het maakt niet uit hoe ver.*

*Te vechten voor het goede,
Zonder vragen of pauze,
Bereid om door de hel te willen gaan
Voor een hemelse zaak.*

*En ik weet dat als ik alleen maar trouw zal zijn,
Aan dat eervolle zoektocht,
Dat mijn hart rust en kalmte zal vinden,
Wanneer ik te ruste wordt gelegd.*

*En de wereld zal er beter van worden,
Als zelfs maar één man, bespot en gehavend,
Toch blijft proberen, met zijn laatste restje moed,
De onbereikbare ster te bereiken.*

MIJN NAAM IS PETER

Peter Uitterhoeve, geboren op 19 januari 1951 in een klein dorpje in Zeeuws Vlaanderen, Vogelwaarde, op 10 km van de Schelde. Vandaar dat mijn naam in Brabantse oren wat exotisch klinkt.

Mijn vader was hoofd van de Lagere School in ons dorp, en in ons huis stond een piano, waar weinig op werd gespeeld. Ik heb een ongeluk gehad met een vinger en moest als therapie veel met de andere vingers oefenen, en dan is piano spelen een uitstekende methode. Zodoende ben ik aan het spelen geraakt, kreeg er veel plezier in en heb tot mijn 18^e redelijk wat gespeeld. Ik heb nog een half jaartje les gehad van Daan Manneke, die onlangs furore maakte als componist van moderne muziek in een concert in Utrecht.

Toen ik 18 was, ben ik natuurkunde gaan studeren in Eindhoven, en als student heb je andere dingen aan je hoofd. Daarna een lange loopbaan bij Philips als systeemarchitect met veel internationale reizen, getrouwd en 3 kinderen grootgebracht. Het pianospelen is daardoor (helaas) op de achtergrond geraakt.

Toen het pensioen in zicht kwam wilde ik het spelen weer oppakken, maar dan blijken de vingers toch roestig. Ik heb bovendien alleen maar een keyboard en dat klinkt toch beperkter. Ik ben toen gaan zoeken naar andere hobby's zoals tuinieren en, omdat de muziek bleef trekken, ben ik gaan zingen bij het Geldrops Mannenkoor. Dat zingen in een koor beviel me goed en toen ik na 3 jaar ging verhuizen van Geldrop naar Mierlo, ben ik overgestapt naar Mierlo Vocaal.

Bovendien ben ik toen gestrikt om te gaan zingen bij het Shanty-koor *The Salty Dogs*. Dat is een leuke afwisseling naast het serieuze “klassieke” koorwerk, en de ambiance vond ik heel aantrekkelijk. Uiteindelijk ben ik daar uitgegroeid tot dirigent en sinds 3 jaar sta ik daar met veel plezier en voldoening “voor de troep”. Dit jaar vieren we ons 20-jarig jubileum en brengen we onze derde CD uit.

Toen ik te horen kreeg dat Lambardi een project met The Armed Man ging doen, vond ik dat een geweldige kans om iets nieuws te proberen, en zeker met Nadia als muzikaal leider heb ik daar nooit spijt van gehad. Ik heb van haar in het jaar dat ik lid ben, heel veel over koorzang geleerd, en met name hoe je emotie en gevoel tot uitdrukking kunt brengen.

CLUB VAN 50

Mevr. Barreveld
 Fam. Bijsterveld
 Dhr. Luigjes & Mevr. Bijsterveld
 Dhr. P. van Bokhoven
 Dhr. J. van Bokhoven
 Dhr. T. Christiaens
 Dhr. M. Claassen
 Mevr. J. Claassen
 Dhr. W. van Dijk
 Dhr. J. Dijstelbloem
 Dhr. J. Dubach
 Mevr. K. van Gastel-Bruinsma
 Mevr. F. Gerris-Klarenbeek
 Dhr. & Mevr. van Gorp
 Dhr. J. Hagemans
 Mevr. A. Ham
 Dhr. & Mevr. van Harsel
 Dhr. J. Hendriks
 Mevr. E. Hendriks
 Mevr. T. Hoebergen-de Vocht
 Mevr. D. van Hoof
 Dhr. T. Kepser
 Dhr. W. Klerkx
 Dhr. & Mevr. W. Kepser
 Mevr. A. Meulendijks-Hendrix
 Dhr. F. Pasnagel
 Mevr. N. van Poppel
 Mevr. T. van Santen
 Dhr. A. Slegers
 Mevr. J. Smits
 Dhr. & Mevr. Teluy
 Dhr. R. v. Thiel
 Dhr. F. Verhallen
 Dhr. & Mevr. T. Verhallen
 Dhr. & Mevr. W. Verhorevoort
 Mevr. G. Wouters-Claassen
 Mevr. J. Zuidervaart
 Chin. Rest. Kota Radja

SPONSORS

Dhr. P. Adriaans
 Dhr. L. Fransen
 Dhr. B. Grijpstra
 Dhr. A. Kees
 Dhr. P. van der Velden

A. Jansen BV
 Polymer Consultancy BV
 De Schevelingse in-Loop
 Rivez Assurantiën en Risicobeheer BV
 Hotel West-Ende
 J.H. De Wit BV

Polymer Consultancy BV

deWit

VOOR UW BIJZONDERE MOMENTEN:

GELEGENHEIDSKOOR CAMILLO

Al bijna 15 jaar verzorgt Gelegenheidskoor Camillo de stemmige opulstering van uitvaarten, crematies of andere bijzondere momenten.

De muzikale inhoud van de viering wordt in overleg met u samengesteld.

Meer informatie:

Frits van Bussel

Ine Noiien

0492-547426 / 06-30730620

0492-511745 / 06-19080627

Nooit zonder

Cola, sinaasappelsap, bronwater, bier, koffie of uw favoriete wijn. Dankzij onze adequate bevoorradings komt u nooit met lege handen te staan. Of het nu gaat om een café, evenement, hotel, restaurant, school, sportkantine of bedrijfsomgeving. Want Meulendijks Drankenhandel is totaalleverancier. Met een uitgebreid assortiment kunnen we iedere organisatie bedienen.

MEULENDIJKS
— DRANKENHANDEL HELMOND —

Middendijk 36, 5705 CC Helmond, Tel. 0492 52 36 67, meulendijks@drankenhandel.net, www.drankenhandel.net

VAN DE REDACTIE

De redactie behoudt zich het recht voor de aangeboden kopij indien nodig te corrigeren en/of in te korten. Opname van de kopij betekent niet dat de redactie het met de strekking ervan eens is.

Kopij voor de volgende editie: maandag 2 december

COMMISSIES / TAAKVERDELING

Kascontrolecommissie Theo Christiaens Hans van Dam Louis vd Werff Feestcommissie Piet Cornelissen Theo van Harsel Mario vd Heuvel Wim van Hoof Spaarkascommissie Henk Arts Cees Toemen Theo Verhallen Donateurs Wim van Hoof Kleding Albert de Bont	Muziekcommissie Jules Luesink Han Besters Theo Christiaens Frans Martens Loek van Poppel Jan van Schaik Wim vd Vliet Werkgroep Camillo Frits van Bussel Theo van Harsel Wim van Hoof Toon vd Meulengraaf Ine Noijen Webmaster Peter van Bokhoven Geluidstechniek Lambert vd Reek	Tribunecommissie Jack Bijsterveld Theo van Eetro Ted Hooglugt Willy Verhorevoort Bibliothecaris Han Besters Partituren Toon vd Meulengraaf Archivaris Jo Sneijders Club Fotograaf Jan Dijkstra Clubblad De Stem <i>Redactie</i> Han Besters Anton Weterings <i>Distributie</i> Jack Bijsterveld
--	---	---

UIT HET FOTO ALBUM VAN LAMBARDI

Voor de start: opperste concentratie.

Het verhaal van de dahlia-knollen.

Van Gogh was hier!

Repetitie in Eindhoven

ZINGEN IS OOK EEN SPORT

Voor diegenen die mij nog niet kennen: Ik ben René Stockx, geboren en getogen Hellemonder, opgegroeid en grootgebracht in het Ameidestroatje. Als kind opleiding gevolgd op de Canisius lagere school, de Henricus Mulo en afgestudeerd aan de 'Knip'. Daarna nog diverse cursussen gevolgd voor de juweliersbranche. Alvorens bij mijn vader en moeder in de zaak te gaan werken nog een periode stage gelopen bij een grote leverancier in Den Bosch om de fijne kneepjes van het vak te leren. Door omstandigheden werd ik al snel gedwongen om thuis in het weekend mee te gaan werken. Van het een kwam het ander en uiteindelijk heb ik toch bijna 40 jaar in onze zaak gewerkt en dit met veel liefde en plezier gedaan.

Mijn eerste kennismaking met muziek was met het Stedelijk Helmonds Concertkoor onder de bezielende leiding van Ronald de Kroon. Ik heb er een hele leuke tijd doorgebracht; ben hiermee na 5 jaar gestopt, toen ik naar de Mulo ging. Ik ben daarna bij HUAC gaan hockeyen, heb veel voetbal en paardgereden en heb jaren bij Carolus getennist. Op dit moment ben ik nog fanatiek golfer op HGC Overbrug.

In oktober ben ik voor het eerst op de repetitie verschenen n.a.v. een advertentie in de Traverse en had meteen een klik met dit geweldig mannenkoor. Ook was ik trots om het speldje te ontvangen bij mijn installatie in maart. Ik heb veel respect voor deze perfect georganiseerde vereniging en voor de velen die veel tijd en energie in dit koor steken.

Zelf heb ik inmiddels met volle teugen genoten van enkele uitvoeringen en hoop nog te groeien wat betreft mijn zang kwaliteiten wat ongetwijfeld gaat lukken met Loek en Eric aan mijn zijde. Ik ben nu 65 jaar en volgens Nadia kan mijn stem nog zeker 20 jaar mee - bij leven en welzijn.

Op het moment dat ik dit schrijf zijn we druk doende met de voorbereidingen voor *The Armed Man*, en is het bijna vakantietijd.

Langs deze weg wens ik iedereen alle succes met de voorbereidingen en concerten in september.

Ook wens ik Nadia alle goeds toe met haar zorg thuis voor haar moeder en bedank haar voor het leerzame muziekjaar.

René Stockx, TI

Redactie: Han Besters, Anton Weterings
Bijdragen: diverse Lambardisten
Vormgeving: Anton Weterings
Foto's: Jan Dijstelbloem
Verspreiding: Jack Bijsterveld
Mailadres: han.besters@gmail.com
a.wetering@upcmail.nl
Drukwerk: Vane Druk v.o.f.

www.mannenkoorlambardi.nl

Vane Druk v.o.f.

Handelsdrukwerk | Periodieken

Drukwerk zoals u het wenst

vkgo

Breedijk 6 5705 CJ Helmond
[t] 0492-590182
[e] info@vanedruk.nl
[i] www.vanedruk.nl

KONINKLIJKE
KVGO

